

Vierenzeventig en toch een jonge schilder.

Dit omdat hij twintig jaar geleden
na de dood van zijn ouders,
wellicht om zich uit de put schilderen
met dat ambacht is begonnen.

*Op een donkere novemberdag
keek ik naar mijn handen het was
alsof ik ze voor het eerst zag,
en dacht,
ze zijn niet veel anders dan die van vader.
Stel dat jullie van hem waren?
vroeg ik aan ze,
wat zouden jullie dan gaan doen?
Schilderen, zei iets in mijn wezen.*

Tussen heel het leven door
schilderde Herman van Veen
inmiddels zo'n vijfhonderd werken.
Abstract, vaak monochroom,
in kleur gevangen ogenblikken,
waarin ieder wel iets anders ziet.
Vaak geïnspireerd door dichters als
Vasalis, Selma Meerbaum-Eisinger, Judith Herzberg.

Veel van wat hij maakt
is te zien in galleries, musea, kerken (Stephansdom Wenen),
privé collecties en niet in de laatste plaats
in het Herman van Veen Arts Center
in het groene hart van Nederland.
Hij exposeerde samen met verwante zielen als
de Amerikaanse schilder Robert Rauschenberg
en de Weense Friedensreich Hundertwasser.

Herman van Veen (1945) groeide op in Utrecht waar hij ook het conservatorium bezocht. In 1965 maakte hij zijn theaterdebuut met het soloprogramma 'Harlekijn' (Niemand's knecht, niemand's baas).

Sindsdien reist hij met zijn voorstellingen de wereld rond. Van zijn hand verschenen tot op de dag van vandaag honderdtachtig cd's, een tachtigtal boeken en zo'n vijfhonderd schilderijen.

Voor zowel zijn artistiek werk als zijn inzet voor projecten ten behoeve van vrede, veiligheid en verbondenheid is hij talloze malen onderscheiden.

Zo is hij onder andere drager van het Verdienstkruis am Band des Verdienstordens der Bundesrepublik Deutschland,

Ridder in de Orde van Oranje Nassau en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Heeft een Eredoctoraat aan de Vrije Universiteit Brussel.

Herman is vader van vier kinderen en de weeseend Alfred Jodocus Kwak. Grootvader is hij van drie kleinkinderen.